

Vellamon

Sanomat





Puolesta vai vastaan?

”Henkilökohtaisesti en ole puolesta enkä vastaan, pikemmin-kin päinvastoin,” näin kerrotaan legendaarisen poliitikon Paavo Väyrysen vastanneen hänelle esitettyyn kiperään kysymykseen. Niin, oletko puolesta vai vastaan, on yksi aikamme suurista kysymyksistä. Ajatellaan jos olet jonkun puolella, silloin olet automaattisesti toista vastaan. Meitä haastetaan valitsemaan puolemmen ja helposti yksittäinen asia tai mielipide määrittelee koko arvomaailmaamme.

Eräs Jumalan palvelija on sanonut, en ole koskaan palvelutehtäväni aikana julistanut ketään tai mitään vastaan vaan pyrkinyt julistamaan vain Jumalan sanaa.

Huomasin monien Jumalan palvelijoiden olleen kutsumuksensa tämän saman kysymyksen ja haasteen edessä. Nousenko barrikadeille ja julistan pyhän sodan kaikkea pimeyttä ja turmelusta vastaan mentaliteetilla, ”minä lataan ja ammun kunnes kentälle sammun”, vai olisiko jokin muu keino tai tapa millä vastata yhä syvenevään hengelliseen pimeyteen.

Yksinkertainen ajatus Danielin kirjasta nousi mieleeni: ”Mutta niitten joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.”

Mikä on minun tehtäväni? Mihin tai mitä tekemään minut on kutsuttu?

Tällaisesta lähes profeettallisesta suoraselkäisyydestä hyvänä esimerkkinä käy jo vuosia sitten Pieres Morganin ja pastori Rick Warrenin käymä televisiokeskustelu.

**” Mutta
niitten joukko,
jotka tuntevat
Jumalansa,
pysyy lujana ja
tekee
tehtävänsä.”**

Haastavan, tiukan ja päälleikäyvän keskustelun, joka koski tasa-arvoa, avioliittokäsitystä ja homoseksuaalisuutta pastori Warren päättää painokkaasti: ”Pelkään enemmän sitä, että Jumala olisi minua vastaan, kuin sitä, että sinä ja yhteiskunta olette minua vastaan... Minulla ei ole oikeutta muuttaa sitä mitä Jumala sanoo sanassaan”. (CNN 2013)

Jumalan sanassaan määrittelee tehtävämme, sanomamme Elävän Uutisen mukaan näin:

Kaikki tämä uusi on Jumalan aikaansaamaa. Hän on liittänyt meidät takaisin yhteyteensä sen avulla, mitä Jeesus Kristus teki. Lisäksi Jumala on antanut meille oikeuden kehottaa kaikkia ihmisiä tulemaan hänen luokseen ja suostumaan sovintoon hänen kanssaan. Jumala itse oli Kristuksessa ja teki hänen välityksellään sovinnon ihmiskunnan ja itsensä kanssa. Hän ei enää ottanut huomioon ihmisten syntejä, vaan pyyhki ne pois.

Tämä on se valtava sanoma, jota hän lähetti meidät levittämään. Me olemme Kristuksen lähettiläitä. Jumala pyytää meidän välityksellämme: hyväksyä sovintotarjous, jonka Jumala on tehnyt. Pyydämme sitä hartaasti – niin kuin Kristus itse pyytäisi: ottakaa vastaan hänen rakkautensa. Jumala antoi meidän syntimme synnittömän Kristuksen kannettavaksi, että saisimme Jumalan täyden hyväksymisen. /2. Kor. 5:20

**On niin turvallista muistaa ja tietää, että tämän maailman pimeyttä ei voiteta pimeydellä vaan valolla
– Jumalan sanan valolla.**



Jälleen on talvi takana ja eletään jo kesää 2021! Paljon on ollut epävarmuutta ja pelkoakin kuluneen vuoden mittaan siitä, miten selviydymme epidemian keskellä. Tätä kirjoitettaessa ovat jo kokoontumisrajoitukset käytännössä poistuneet ja monet ovatkin löytäneet mukaan seurakunnan tilaisuuksiin. Paljon on kuitenkin niitä, jotka eivät vielä ole uskaltaneet mukaan ja onkin todella tärkeää, että rohkaisemme toisiamme osallistumaan seurakunnan tilaisuuksiin ja jälleen kokemaan uskovien yhteyttä. On ollut toisaalta helppoa seurata tilaisuuksia vain netin välityksellä, mutta käytännön yhteyttä ei voi korvata millään. Lähde siis rohkeasti uudelleen mukaan oppimaan ja kasvamaan yhdessä toisten kanssa!

Toiminnallisesti olemme selvinneet varsin hyvin, vaikka ajoittain työntekijöillä ja vastuuhenkilöillä onkin ollut vaikeuksia saada kaikkia paikkoja täytettyä. On ollut hieno huomata, että myös uusia kasvoja on näkynyt palvelemissa ja esimerkiksi leirit ovat olleet täyteen buukattuja, ja vielä uusia leirejäkin on tulossa. Edelleen olemme saaneet nähdä paljon hyviä asioita tapahtuvan ja Pyhä Henki vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme edelleen.

Yksilötasolla on korostunut henkilökohtaisen hengellisen elämän tärkeys ja haastankin sinua ja itseäni joka päivä etsimään Herran kasvoja päivittäisen rukouksen ja Sanan luvun kautta. Jumala toimii ennen kaikkea Sanansa kautta, ja haluaa puhua meille sen kautta joka päivä! Vuodata murheesi ja huolesi rukouksessa ja opettele kiittämään myös vaikeina hetkinä, niin luottamus Jumalan hyvyyteen saa kasvaa kaikkina aikoina. Oma havaintoni on ollut, että Jumalan Sana on ainut keino pitää oma sisäinen kompassi oikeassa suunnassa nykyajan vaihtuvissa tuulissa. On hyvä myös saada jakaa sisäistä elämää ja se tapahtuu parhaiten yhteydessä muihin uskoviin. Koko vanhimmiston ja työntekijöiden rukous onkin ollut viime aikoina saada seurakuntamme pienryhmätoiminta vakaaseen kasvuun, mutta se vaatii paljon vaivannäköä ja monien rohkeutta tulla mukaan kasvamaan rohkeasti tässä haasteessa. Pienryhmät ovat ison seurakunnan tärkeä perustaso, joka auttaa erityisesti vaikeina aikoina pitämään meidät yhdessä,

” Yksilötasolla on korostunut henkilökohtaisen hengellisen elämän tärkeys ja haastankin sinua ja itseäni joka päivä etsimään Herran kasvoja päivittäisen rukouksen ja Sanan luvun kautta.

vaikka suuremmat kokoontumiset eivät olisikaan mahdollisia. Haastankin myös sinut ennen kaikkea rukoilemaan ja sen jälkeen toimimaan tässä haasteessa.

Kesäkuun 13. päivä pidimme myös seurakunnan ja rukoushuoneyhdistyksen sääntömääräiset vuosikokoukset, joissa voitiin todeta yhteisen taloudellisen tilanteemme olevan hyvä, vaikka toiminta onkin ollut selkeästi pienempää koronaa edeltäviin lukuihin verrattuna, mutta kulutkin ovat laskeneet samassa suhteessa. Uhrituotot laskivat kuusi prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna, mitä voimme pitää vähäisenä laskuna. Olemme oppineet hyvin hoitamaan uhraamiset netin kautta!

Vanhimmistosta tänä vuonna jäivät pois Antti Hiipakka ja Matti Rekiaro, joita sydämestäni haluan kiittää pitkäaikaisesta työstä seurakunnan hyväksi – he ovat esimerkillisesti paikansa täyttäneet! Monitaitoinen seurakunnan tukipylväs Orvo Petäjämäki jäi vanhimman tehtävästä jo viime vuonna, samoin kuin Päivö Laine. Päivö kuitenkin jatkaa edelleen meidän rahastonhoitajana. Hänen apunsa ja kokemuksensa on edelleen todellakin tarpeen. Kiitos teille kaikille! Vanhimpien joukkoon tarvitaan siis uusia kasvoja, rukoillaan yhdessä viisautta näihin valintoihin.

Luottamuksella ja rohkeudella voimme jatkaa eteenpäin Jumalan huolenpitoon ja johdatukseen luottaen, seurakunnan työ ei ole vielä valmis, kaikkia meitä tarvitaan!

PS. Muistathan päivittää yhteystietosi seurakunnan toimistoon Mirjalle, jotta yhteydenotto tarvittaessa on mahdollista! Puhelinnumero 010 2927000 tai sähköpostilla info@shsrk.fi Kiitos!

Yhteiseksi hyödyksi



Jumala antaa Hengen ilmetä itse kussakin seurakuntalaisessa kaikkien hyväksi.

Lähes puolentoista vuoden ajan koronapandemia on aiheuttanut monenlaista harmia seurakuntien toiminnalle ympäri maailman. Traagisimpia seurauksia on koettu varsinkin köyhemmissä maissa, kuten vaikkapa Intia ja Meksiko, joissa koronavirus on aiheuttanut myös kristillisen seurakunnan keskellä suuren määrän kuolleita.

Tilanne ei maassamme ole onneksi päässyt missään vaiheessa saamaan. Siitä kiitos Jumalalle!

Onneksi parantunut epidemiatilanne mahdollistaa nyt kesällä seurakuntien ovien avaamisen ja sen myötä jälleen toistemme kohtaamiseen myös seurakunnan tilaisuuksissa.

Kun seurakuntaväki on ollut jo näin pitkän ajan kokoontumatta yhteen, saattaa se ainakin osalle luoda vääristyneen ajatuksen siitä, että hyvinhän tässä on pärjätty, vaikkei yhteisiä kokoontumisia olekaan ollut. Tässä on syytä olla tarkkana, sillä tällainen vaikutelma on tarkemmin ajateltuna väärä ja petollinen.

Seurakunta on Jumalan synnyttämä organismi, jonka keskinäisen yhteyden synnyttää Jumalan Henki. Tuo yhteys ei katoa, vaikka seurakunnan jäsenet olisivat etäällä toisistaan. Sitä yhteyttä on varmasti koettukin myös pandemiarajoitusten aikana.

Raamattu osoittaa kuitenkin, että tuolla yhteydellä on aina näkyvät merkit ja koko seurakunnan rakenne, toiminta ja sen keskellä toimivat Jumalan asettamat palveluvirat ja Hengen jakamat lahjat ovat luonteeltaan sellaisia, että niiden vaikutuksien äärelle päästään paljolti vain siten, että tullaan yhteen.

Paavalin opettaessa korinttilaisille hengellisistä lahjoista, hän painottaa useasti sitä, että armonlahjat, palvelutehtävät ja voimavaikutukset annetaan Hengen vaikutuksesta yhteiseksi hyödyksi. Ne ovat siis tarkoitettut ilmenemään silloin kun uskovia kokoontuu yhteen, olipa heitä pienempi tai suurempi määrä. Puhumattakaan Herran pöydän eli ehtoollisen suomasta yhteen tulemisen siunauksesta. Jumala toki kohtaa yksinkin olevaa mutta hän ei ole tarkoittanut meitä olemaan ja elämään yksin, vaan Hengen vaikutuksesta annetun kollektiivisen siunauksen alla yhdessä toisten kanssa. Tämä tarve on niin suuri, että maissa, joissa uskovat elävät vainon alla, he kokoontuvat henkensä kaupalla yhteen rakentuakseen yhteisestä uskosta ja rohkaistakseen toisiaan.

Vaikka nykyiset tekniset välineet mahdollistavat monenlaisen yhteydenpidon toisiin uskoviin, se ei korvaa sitä, että lihaa ja verta oleva uskova ystävä laskee kätensä toisen harteille rukoillen ja rohkaisten. Mitä olemmekin Herralta saaneet, sen me voimme pääosin jakaa eteenpäin vain kohdatessamme toisiamme. Siksi Herra sanoo: ”Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa –.” (1.Kor. 14:26). Saakoon Herra siunata yhteen tulemiseen seurakunnalle ja koko Seinäjoen kaupungille siunaukseksi!

Petri Mäkilä

Odotustilasta yhteiseen ylistykseen

On yksi asia, jota olen koronapandemian aikana erityisellä tavalla kaivannut: koko seurakuntaperheen yhtenä massana halki kirkkosalin kaikuva ylistystä.

Mikään ei ole kauniimpaa kuin erilaisten ihmisten äänet yhtyen yhdeksi Jumalan puoleen ojentautuvaksi kuoroksi.

Yhteinen ylistys ei toki ole ainoa asia, jota olen kaivannut. Yhtäkkiä koko seurakuntaperhe hajaantui ruutujen äärelle, ja yhteys rajoittui lähetysten kommenttikenttiin. Viikoittaiset halaukset, siunauksien toivotukset, opetus sekä yhteinen ylistys ja rukous vaihtuivat keskittymistäisteluun, jossa vastakkain olivat seurakunnan livelähetys ja oma epätoivoisen huono keskittymiskyky.

Jouduin tunnustamaan, että etäseurakuntailu oli minulle vaikeaa. Jouduin myös tunnustamaan sen, että kaipaamisen lisäksi huomasin tarvitsevani seurakuntaperhettä ympärilleni. Uskoni vajosi pelottavan nopeasti samanlaiseen passiiviseen odotustilaan kuin koko yhteiskunta korona-aikana. Jouduinkin tunnustamaan, että ilman seurakuntaperheen tukea uskonelämäni onkin aika heiveröistä.

Ja jossain määrin hyvä niin. Vaikka uskomme juuret tulee olla Kristuksessa eikä seurakunnassa, olen toisaalta saanut havahduttaa uudella tavalla siihen, miten uskoa on



” Mikään ei ole kauniimpaa kuin erilaisten ihmisten äänet yhtyen yhdeksi Jumalan puoleen ojentautuvaksi kuoroksi.

tarkoitettu eletäväksi yhdessä. Mikä voima onkaan rohkaisu, rukouksella, opetuksella ja ylistyksellä yhdessä. Me olemme Kristuksen ruumis, eikä yksikään jäsen pärjää ilman toista. Me olemme epätäydellinen kuoro, joka ojentautuu yhteisellä ylistyksellään täydellisen Jumalan puoleen. Ja nyt saamme alkaa taas nauttia siitä kasvatusten. Oi mikä riemu!

Sonja Hölttä

Puhujat Summerfest 2021



Sebastian Stakset

Sebastian on elämänmuutoksen kokenut gansteriräppääjä, joka aiemmin vietti tuhoisaa ja rikollista elämää, kohtasi Jeesuksen ja pelastui. Aiemmin väkivaltainen ja vihan täyttämä mies puhuu nyt anteeksiannosta ja haluaa nähdä ihmisten muuttuvan Jumalan rakkauden voimasta.



Samuel Tedder

Samuel Tedder haaveili jo nuorena lähetystyöhön lähtemisestä. Hän on koulutukseltaan saiohoitaja, pastori ja teologian tohtori. Hän on työskennellyt pastorina Jyväskylän heluntaiseurakunnassa, kiinalaisessa seurakunnassa Kaliforniassa ja Vancouverin Kotikirkossa. Tällä hetkellä perheineen toimivat lähetystyössä Etiopiassa. Samuel on lahjakas raamatunopettaja, joka innostaa kuulijaa ja avaa Raamatun näkökulmia voimaannuttavalla tavalla.



Mika Halkola

Mika on intohimoinen Jumalan Sanan julistaja ja lähetystyöntekijä Södertäljestä. Mikän toivomus tämän päivän uskoville on, että rakkaus Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen saisi syventyä ja kasvaa. Mikän rukous on, että Summerfest olisi hengellisen herätyksen aika yksilöille ja seurakunnalle.



Sara Saarela

Sara on Etelä-Pohjanmaalta kotoisin oleva kirjailija ja teologi. Teologian lisäksi Sara on opiskellut luovaa kirjoittamista ja kotimaista kirjallisuutta. Työkseen hän kirjoittaa lehtijuttuja aina kolumneista teologisempiin artikkeleihin, toimii kääntäjänä, vierailevana opettajana IK-opistossa ja puhumassa erilaisissa tilaisuuksissa ja tapahtumissa.

Ohjelma

PERJANTAI 6.8.

09:00 Rukouksen ja ylistyksen aamu

Musiikki: Rosita Mäntyniemi

10:00 Puhe: Mika Halkola

Musiikki: Rosita Mäntyniemi

Tauko

13:00 Puhe: Samuel Tedder

Musiikki: Rosita Mäntyniemi

Tauko

16:00 Puhe: Samuel Tedder

Musiikki: Rosita Mäntyniemi

Tauko

19:00 Puhe: Mika Halkola ja

Sebastian Stakset

Musiikki: ILTA Music

21:30 Puhe: Sebastian Stakset,

tulkkaus Mika Halkola

Musiikki: ILTA Music

SUNNUNTAI 8.8.

10:00 Puhe: Mika Halkola

Musiikki: Sound of Grace

13:00 Puhe: Sebastian Stakset

Musiikki: Sound of Grace

LAUANTAI 7.8.

09:00 Rukouksen ja ylistyksen aamu

Musiikki: Kimmo Pollari, Anne Mäki,
Johanna Huttunen

10:00 Puhe: Sebastian Stakset

Musiikki: Kimmo Pollari, Anne Mäki,
Johanna Huttunen

Tauko

13:00 Puhe: Sara Saarela

Musiikki: Kimmo Pollari, Anne Mäki,
Johanna Huttunen

Tauko

16:00 Useita lyhyitä todistuksia Jumalan
suurista teoista.

Mm. Sara Saarela, Elsa Karmitsa,
Pertti Saari

Juontaa: Markku Tuppurainen

Tauko

19:00 Puhe: Sebastian Stakset,

Mika Halkola

Musiikki: Halleluja kuoro & band
Kimmo Pollari ym.

21:30 Nuorten ILTA

Puhe: Sara Saarela

Musiikki: ILTA Music

Ohjelmanmuutokset mahdollisia



Vuokko ja Rainer Mäkilä

Korona rajoituksineen on vaikuttanut Vuokko ja Rainer Mäkilän elämään eri tavoin.

- Korona sulki monia ovia. Ei ollut mahdollisuutta tavata vanhuksia, eikä läheisiä. Lastenlapsia emme ole nähneet koko aikana siksi, kun olemme näin iäkkäitä, Vuokko kertoo.

- Minun arkeani tämä ei ole muuttanut niin paljon. En ole niin kärsinyt tästä, kun olemme kuitenkin olleet puhelinyhteydessä läheisten kanssa, Rainer toteaa.

Seurakuntayhteys on Vuokolle ja Rainerille tärkeä.

- Kun ovet seurakuntaan aukesivat koronan alkuvaiheen jälkeen uudelleen, niin heti hän me rynnättiin sinne, Vuokko naurahtaa.

Nettilähetyksiäkin Vuokko ja Rainer ovat seuranneet silloin, kun seurakuntaan ei voinut mennä. Vuokko on ollut myös itse lähetyksissä mukana. Mäkilät haluaisivat nähdä seurakuntalaisia jälleen kokouksissa.

- Siitä minä olen murheellinen, että sinne ei tule enemmän ihmisiä, Vuokko toteaa.

Rainer on samaa mieltä.

- Kun koko elämänsä on ollut seurakuntaihminen, ja vastuussakin kauan, niin on se sääli nähdä, että niin vähissä on väki.

Korona-aika on kuitenkin tuonut Vuokolle ja Rainerille myös hyviä asioita hengelliseen elämään.

- Raamatunluku ja rukous on lisääntynyt yksityisessä elämässä, Rainer sanoo.

Mäkilät kaipaavat seurakunnan kesätaipahtumia, joissa on evankeliumi ja armolahjat vahvasti esillä.

- Ihmisillä on jatkuva jano Pyhän Hengen läsnäololle, Rainer huomauttaa.

- Kaipaamme jokaista kasvoa. Olemme saman ruumin jäseniä ja ikävöityjä. Aina on ilo nähdä, ja varsinkin sellainen ihminen, jota ei ole nähty pitkään aikaan. Silloin oikein sydän hypähtää ilosta, Vuokko ja Rainer toteavat.

” Seurakuntayhteys on Vuokolle ja Rainerille tärkeä.

 Päivikki Pesonen

Tuttujen kasvojen ja avoimien ovien odotusta



Teksti: Tuomo Halmesmäki, perhesoluaktiivi

Pannuloiden, Oravien, Kantokoskien ja Halmesmäkien perhesolussa ollaan itketty ja naurettu elämän arkea yhdessä ja taivallettu uskon tietä eteenpäin. (Kuvasta puuttuu perhe Mesiäislehto.)

Ystävyys ja yhteinen rukous voimauttavat pienryhmissä

Seurakuntaperheellä ja perheillä seurakunnassa ovat olleet poikkeukselliset puolitoista vuotta elämää takana, kun tätä juttua kesäkuun lopussa kirjoitetaan.

Lähivuosikymmenet sotien jälkeen eivät tunnista vastaavanlaista tilannetta, jossa ihmisten kokoontumista olisi jouduttu rajoittamaan näin voimakkain toimenpitein, jotka ovat vaikuttaneet tietenkin myös viikoittaiseen seurakuntaelämään ja seurakuntalaisten keskinäiseen yhteydenpitoon.

Seinäjoen Helluntaiseurakunnassa niin sanottu solutyö, eli pienryhmätoiminta, on jatkunut myös näiden pandemiakuukausien aikana eri tavoin toteutettuna.

Pienryhmätoimintahan alkoi seurakunnassa isommassa mittakaavassa parikymmentä vuotta sitten, kun pastori Asko Ali-Lötty käynnisti solunjohtajuuskoulutuksen ja juurrutti toiminnan kärsivällisesti osaksi seurakunnan tärkeitä työmuotoja. Pienryhmätoiminta oli noina Askon vetäminä vuosina varsinkin seurakunnan nuorten keskuudessa kattavaa.

Vaikka seurakuntajohtoinen solutyö on viime vuosina elänyt hiljaiseloa, niin seurakunnan sisällä on pienryhmiä syntynyt ja pienryhmät ovat eläneet omaa elämäänsä ”tutkan alla” ollen suureksi siunaukseksi ryhmien jäsenille ja sitä kautta varmasti seurakunnallekin.

Tilanteen kartoitusta

Kuluneen vuoden aikana seurakunnan johdanto on halunnut selvittää pienryhmätoiminnan tilannetta; minkälaisia ryhmiä seurakunnan keskellä toimii ja minkälaista tukea seurakunnalta ryhmiä vetävät uskovat toivoisivat. Samoin seurakunnan johdon näkynä ja toiveena olisi pienryhmätoiminnan kasvattaminen, että yhä useammalle uskoon tulleelle tai vartuneemmallekin seurakuntalaiselle löytyisi oma ryhmä, jossa kokea ystävyyttä ja kasvaa uskossa eteenpäin.

Tätä pienryhmätoiminnan kartoitus- ja laajentamistyötä on seurakunnassa tehnyt viime syksystä saakka seurakunnan työntekijä Anne Anttila työryhmänsä kanssa. Annen työryhmän tekemän kartoituksen tuloksista voisi tiivistää, että seurakunnan keskellä toimii tällä hetkellä noin parikymmentä pienryhmää. Ryhmiä on erittäin monenlaisia koostumukseltaan ja kokoontumistavoiltaan; on naisso- lujia ja miessolujia (nuorempien ja eläkeläisten), perhesolujia, motoristisolua, rukoussolua, nettisolua, jne.

Tarvetta on

Haastatteluista kävi ilmi, että pienryhmätoiminta koetaan erittäin tärkeänä henkireikänä arjen keskellä, ylläpitäen uskovien yhteyttä ja ystävyyttä. Suurin osa pienryhmistä on toiminut myöskin pandemia-aikana rajoitusten puitteissa ja nämä kokoontumiset tai netin kautta tapahtunut yhteydenpito on koettu erityisen voimauttavaksi kuluneen ahdistavankin vuoden aikana, kun seurakunnan tilaisuudet olleet tauolla.

Pienryhmäiltojen sisällössä korostuivat ystävyys, vertaistuki, huolien ja ilojen jakaminen ja yhteinen rukous, jotka koettiin kokoontumisissa erityisen tärkeiksi.

Joissakin ryhmissä myös hengellinen ope-

tus ja Raamatunluku oli huolella organisoitua, mutta samalla kipuiltiin miten ja mistä iltoihin aina uutta opetusta osaisi järjestää.

Nouse ja loista -podcast tueksi ryhmille

Yllämainittuun tarpeeseen pienryhmävetäjät tervehtivätkin ilolla uutta Nouse ja Loista- nettiopetusformaattia, jonka Pekka ja Neea Perho yhdessä Avainmedian ja HS Ry:n kanssa ovat työstäneet seurakuntien tueksi. Lyhyinä ja tiivistettyinä opetus-podcasteina formaatti soveltuukin hyvin pienryhmäiltojen keskustelujen alustukseen.

Haastatellut pienryhmien vetäjät haluavat poistaa paineita uusilta ryhmävetäjiltä, jotka haaveilevat oman ryhmän koolle kutsumisesta, niin että mahdollisimman moni seurakuntalainen löytäisi paikkansa niissä.

Yksin ei tarvitse yrittää

Pienryhmätoiminta ei ole koskaan yhden miehen tai naisen yksityisyrittäjyyttä, vaan koko porukka kantaa yhdessä vastuuta ryhmän ilmapiiristä ja iltojen sisällöstä ja näin vetovastuu ei muodostu kenellekään liian raskaaksi. Seurakunta ei myöskään aseta kokoontumisiin formaatteja, jotka pitäisi saavuttaa. Tärkein odotus iltoihin on, että ne ovat hetkiä, jotka rakentavat meitä kristittyinä ja luovat luottamuksellista ystävyyttä, joka kantaa uskovaa arjen keskellä.

Seurakunnan tarjoama koulutus uusille ryhmävetäjille on suunniteltu sopivan ytimekkääksi, sisältäen yhden iltapäivän koulutushetken, jossa pienryhmätoiminnan perusteet käydään läpi. Anne Anttilalta voi tiedustella milloin seuraavia koulutusiltoja järjestetään.

Samoin Annelta voi tiedustella mahdollisia vapaita paikkoja pienryhmissä.



Netti ei korvaa kohtaamista

Hanna ja Marko Kultalahti ovat seurakunnan uskollinen pariskunta. Hanna (55) on varhaiskasvatuksen opettaja päiväkodissa ja Marko (55) graafisen sivun valmistaja I-Mediassa. Heillä on kolme aikuista lasta ja ovat kahden lapsen mummi ja ukki.

Molemmat ovat kasvaneet uskovassa kodissa ja seurakunnassa lapsuudesta saakka. Uskoon molemmat tulivat jo nuorena. Hannan kuoroura alkoi seurakunnan lapsikuorossa 1970-luvun lopulla ja on laulanut kuoroissa koko ikänsä. Hän on Elävä Vesi -kuoron alkujäseniä. 1990-luvun alussa Hanna aloitti Äiti lapsi -piirin ja vastasi vapaaehtoisena lapsityöstä muutaman vuoden. Marko soitti vetopasuunaa 1980-luvulla Unto Tillanderin johtamassa soittokunnassa, jossa myös Hanna soitti huilua. Aktiivisen musiikkitoiminnan ohella Marko on auttanut seurakunnan erilaisissa talkoissa.

Seurakunta merkitsee heille kotia. Kodissa asuu perhe, jossa on monenlaisia ihmisiä, josta on merkinä ilmaisu ”me”. Seurakuntaan ei tulla vain käymään kylään, vaan tullaan kotiin. Kodissa tehdään asioita yhdessä, myös

töitä, ja saadaan ravintoa.

Hanna kaipaa seurakunnassa eniten Elävä Vesi -kuoron harjoituksia. Kuoro on hänelle pienryhmä, jossa pääasia on kuorolaisten kohtaaminen ja keskustelut. Ei haittaa, vaikka samoja lauluja olisikin harjoiteltu puolitoista vuotta, sillä pääasia on saada kokea yhteenkuuluvuutta. Täytyy olla todella hyvä syy, että Hanna jää pois kuoron harjoituksista. Marko kaipaa selkeää opetusta seurakunnassa, josta saa kunnolla Sanan ruista elämään.

He kaipaavat seurakunnassa ihmisten kohtaamista. Vaikka korona-aikana netti on mahdollistanut kokousten seuraamisen, ei se korvaa itse kohtaamista. Heillä onkin kaipaus tavata toisia uskovia, niitäkin, joiden kanssa ei luonnollisesti ole tekemisissä.

Markon mielestä liian usein kiinnitämme huomion epäoleelliseen, kun meidän pitäisi keskittyä olennaiseen. Hän tiivistää ajatuksensa Exitin kappaleen Muista minua kohtaan: ”Kuinka niin yksinkertaisesta vaikea tehdään, kuinka niin suoralla tiellä mutkiin jäädään”.

-Anne Anttila-

Mitä seurakunta minulle merkitsee?



Vasemmalta Saida, Eeli-Oskari, Mira, Joonatan ja Jouni Tampio.

Seurakunta on meille rakas ja tärkeä. Seurakunta merkitsee meille ennen kaikkea hengellistä kotia. Se on tuttu ja turvallinen, siellä saa olla oma itsensä.

Seurakunta on paikka, missä saa olla yhteydessä hengellisen perheen jäseniin, eli ennen kaikkea Jumalaan, mutta myös toisiin uskoviin.

Seurakunnan sisältä olemme löytäneet ystäviä. Emmekä vain ystäviä, vaan rukoilevia ystäviä, joiden kanssa on hyvä jakaa kaikenlaisia ajatuksia, tunteita ja asioita, joita elämä eteen tuo. Seurakunta merkitsee myös mahdollisuutta rukousyhteyteen muiden uskovien kanssa. Yhdessä on mahtava rukoilla, koska Jeesus on luvannut olla siellä, missä uskovat kokoontuvat yhteen Hänen nimessään. Seurakunnan sisällä pienryhmä taas tarjoaa myös

turvalliset puitteet opetella esimerkiksi armolahjojen käyttöä. Jos joskus omassa rukoukselämässä on meneillään jakso, jolloin on vaikeampi kokea Jumalan Hengen läsnäoloa, voi tulla seurakuntaan rukouksin valmistettuun Pyhän Hengen ilmapiiriin ja patkivä yhteys palaa taas kirkkaaksi kuuluvuudeksi.

Seurakunnassa minulla on etuoikeus palvelella omilla lahjoillani Jumalaa. Saan tuoda oman osaamiseni ja luovuuteni yhteiseksi hyödyksi. Silloin saan olla osa Jeesuksen seurakunnalle asettamaa palvelutehtävää. Palvelemisen mahdollisuuksia on seurakunnan keskellä enemmän kuin mitä keksisin vain oman kotini keskellä. Palvellessani seurakunnassa, minulla on etuoikeus päästä tutustumaan erilaisiin ihmisiin, joiden kanssa elämäni ei välttämättä luonnollisesti törmäisi. Palvelemisen kautta voin auttaa seurakuntaa saavuttamaan ihmisiä jopa maailmanlaajuisesti (esimerkiksi striimausten) tai paikallisesti (tapahtumien järjestämisen kautta). Palvelemme seurakunnassa ilolla; kiitollisuudesta ja rakkaudesta Jeesusta kohtaan.

Vanhemmuuden näkökulmasta seurakunta on paikka, missä lapsillamme on mahdollisuus saada uskovia kavereita, kokea uskovien yhteyttä ja Jumalan Hengen läsnäoloa. Kavereiden merkitys on sitä suurempi, mitä vanhemmaksi lapset kasvavat ja teini-ikässä lapsen on helpompi seurata Jeesusta, jos hänellä on uskovia kavereita. Seurakunta merkitsee myös mahdollisuutta saada punnittua, luotettavaa ja rukouksin valmistettua hengellistä opetusta, joka auttaa itseä uskossa eteenpäin.

-Mira ja Jouni Tampio-

Lapsityön kuulumisia

Minkälaiseen kotiin sinä haluaisit syntyä?

Jännittää hirveästi. Vielä täytyy odottaa muutama minuutti. Ja kyllä! Oireet ovat olleet totta! Se on totta! Aamupahoinvoinnille ja väsymykselle tuli selitys. Raskaana! Kun perheeseen aletaan odottamaan lasta, raskausaika kestää keskimäärin noin 40 viikkoa. Tuona aikana valmistaudutaan uuden perheenjäsenen tulemiseen, huolehtimalla siitä, että kodissa on kaikki välttämätön tarvittava pienokaista varten; kaukalo, tutteja, vauvansänky, pieniä söpöjä vaatteita, vaikkakin lapselle tärkeintä ei ole mikään mitä kotoa löytyy, vaan äiti ja isä. Ei ole väliä sillä, minkälainen koti on sisältä, ei väliä, löytyykö kotoa viimeisimmät ja uusimmat merkkivaunut, vaan vauvan koko maailma on häntä hoivaava vanhempi.

Keinuttelua, hellimistä, yöheräämisiä, ihastelua, vaipan vaihtoa ja vaikka mitä, mi-hin vanhemman täytyy kasvaa. Kyllä, luit oikein. Ensimmäisen lapsen synnyttyä perheeseen, syntyvät myös äiti ja isä. Siitä hetkestä eteenpäin lähtee kasvu vanhemmuudessa. Alusta alkaen ryhdytään opiskelemaan vauvan viestejä, ja tullaan vuorovaikutukseen vauvan kanssa. Vanhemman tärkein tehtävä on tarjota lapselle turvallinen kiintymyssuhde. Tämä syntyy luonnollisesti siten, että vauvan tarpeisiin vastataan. Hänen kanssaan käydään vuorovaikutusta katsekontaktin, hoivaten ja lapsen tarpeet huomioiden. Tämä varhainen kiintymyssuhde on kuin sijoittaisi pankkiin rahaa korkoa kasvamaan, se tuottaa positiivista kassavirtaa vuosi vuodelta eteenpäin. Lapsen varttuessa hoivaamisen rinnalle nousevat myös mm. rajojen asettaminen ja lapsen kasvattaminen rakkaudella.

”Mutta, jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan omasta perheväestään, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi” 1. Tim 5:8.

Jokaisesta lapsesta kasvaa aikuinen

Meidän seurakunnassamme on paljon

lapsia. Joskus seurakuntaan tullaan täynnä temperamenttia, farkut kiristää, tai aamu ei ole sujunut hyvin ja harmittaa. Joskus on ollut koulussa niin paljon uusia asioita opittavana, ettei keskittymiskyky illalla enää ole parhaansa. Jokaisessa perheessä, missä on paljon lapsia, se näkyy ja kuuluu ihan pihamaata myöden. Tavarat eivät pysy paikoillaan, ja vanhempien kärsivällisyys voi olla koetuksella. Murrosikäisten kaikkitietävyydestä huolimatta he kaipaavat kohtaamista ja rakastetuksi tulemistä. Jokainen lapsi ja jokainen meistä, ikään tai sukupuoleen katsomatta, kaipa tulevaisuutta kuulluksi ja rakastetuksi.

Ja yhtäkkiä, lapsesi onkin aikuinen. Kenties haikeana mietit, kuinka ihanaa oli, kun oli niin kiire, että kahvia ei ehtinyt juomaan kuumana. Ja syntyy uutta sukupolvea. Ääntä ja menoa, kasvatusta edelleen elämässä eteenpäin. Siihen meidät on myös seurakuntaperheenä kutsuttu, kasvamaan ja kasvattamaan yhdessä. Kasvamaan Isän rakkaudessa, vaikka välillä on haasteita, melua, sotkua, kenkä hiertää ja sisarusten kanssa tulee takkua. Silti olemme yhtä perhettä. Meidät on Jeesuksen verellä tähän perheeseen liitetty. Ja sanotaan, että veri on aina vettä sakeampaa. →

” Siihen meidät on myös seurakuntaperheenä kutsuttu, kasvamaan ja kasvattamaan yhdessä.

JATKOA edelliseltä sivulta

Herättääkö tämä sinulle ajatuksia siitä, mitä seurakunta on sinulle antanut, minkälainen kiintymyssuhde sinulla on Jumalaan ja seurakuntaan? Miten monta Jumalan lasta sinä voit seurakunnassa auttaa terveeseen kiintymyssuhteeseen Jumalan kanssa. Minkäikäinen olet hengellisessä kasvussasi? Tuletko seurakuntaan väsyneenä jatkuvista yöheräämisistä? Vai oletko kenties raskaana ja on tullut aika synnyttää? Synnyttää jotain, mikä on hengessä syntynyt? Tai oletko kenties teini-ikäinen, joka tietää kyllä kaikesta kaiken, mutta kaiken pitäisi tapahtua juuri niin kuin sinä ajattelet? Vai, suhtaudutko kaikkeen kuitenkin vain kuin vierailija, haluat tulla palveluksi, ja näet oikeudeksesi vaatia ja arvostella? Vai oletko kantanut niin vastuuta, että tarvitset hetken lepoa ja uutta Jumalan kosketusta? Tämä perhe on sinun, ja minun. Tämä on mei-

dän seurakuntamme, jonka alku on Kristus. Hän on seurakunnan pää. Ef. 5:23

1. kor 13: 11 ”Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi. Minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä oli lapsenomaista.”

1. Kor 14:20 ”Veljet, älkää olko ymmärrykseltänne lapsia. Pahuudessa olkaa lapsia, mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä.”

Filip 3: 13– 14 ”Veljet, Minä en katso sitä vielä saavuttaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: unohtaen sen, mikä on takana, ja kurot tautuen sitä kohti, mikä on edessä, minä riennän kohti päämäärää saadakseni voittopalkinnon, jonka omistamiseen Jumala on minut kutsunut taivaallisella kutsulla Kristuksessa Jeesuksessa.”

Sari Pitkämäki

Lapsityöntekijä



Pihatapahtumasta 30.6.2021



Teemu Rimpeläinen

Mediatyötä kotiseurakunnasta maan ääriin saakka





Jonne Riihimäki ja Jouni Tampio

Meillä videotiimin jäsenillä on ollut ilo palvella seurakuntaa mediatyön kautta. Työmuotomme rooli on korostunut viimeisten vuosien aikana. Meistä varmasti kukaan ei osannut odottaa tilannetta, että tilaisuuksia välitetään ainoastaan internetin välityksellä ja että kokoussaliin tuleminen ei ollut rajoitusten vuoksi sallittua.

Videotiimiin on tullut uusia jäseniä palvelemaan viimeisen vuoden aikana useita. Tämä on ollut hieno asia, sillä tiimissä on aiemmin ollut erityinen tarve mediatyön osajille. Mediatyössämme on matala kynnyksellä liittyä mukaan tiimiimme. Jokainen tiimiin liittyvä jäsen saa perehdytyksen ja opastusta videokameran käyttöön sekä muihin tiimin toimintoihin. Jäsen saa itse päättää, kuinka paljon haluaa oppia uusia asioita ja kuinka syvälle tekniikan tuntemuksessa haluaa edetä.

Näkymme mediatyössä on tehdä lähetyksiä kotiseurakunnasta käsin internetin kautta ja palvella kotiseurakuntalaisia, muiden seurakuntien jäseniä, uskosta osattomia sekä ulkomailla työskenteleviä ja asuvia suomalaisia. Tiimimme työssä mukana olevien nuorten kautta osaamista on mahdollisuus viedä myös muihin seurakuntiin.

Meneillään olevan koronatilanteen vuoksi stream-lähetykset nousivat avaintekijäksi seurakunnan toiminnassa. Nyt kun seurakuntaan tuleminen on taas mahdollista toivomme, että ihmiset lähtisivät liikkeelle ja tulisivat paikan päälle kokemaan yhteyttä sekä kuulemaan Jumalan sanaa mahdollisuuksiensa mukaan. Stream-lähetykset palvelevat toki jatkossakin katsojia heinäkuun kesälomatauon jälkeen. Heti elokuun alkupuolella 6. – 8.8. välitämme tilaisuuksia seurakunnalla pidettävistä Summerfest-kesäjuhlista.

” Nyt kun seurakuntaan tuleminen on taas mahdollista toivomme, että ihmiset lähtisivät liikkeelle ja tulisivat paikan päälle kokemaan yhteyttä sekä kuulemaan Jumalan sanaa mahdollisuuksiensa mukaan.

Raamattu antaa meille esimerkin välittää Jumalan sanaa eteenpäin kaikille kansoille.

Matt. 28:19–20 Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”

Olisimme kiinnostuneita saamaan palautetta teiltä katsojilta, mitä mieltä olette olleet lähetyksistä, mitä voisimme jatkossa parantaa ja mitä uusia ideoita teillä voisi mahdollisesti olla toimintaamme liittyen. Pyrimme toteuttamaan kyselyn seurakunnan internet-sivuilla ja tiedottamaan siitä myöhemmin. Palautteesi on meille tärkeä.

Terveisin Ilkka, Sanna-Mari ja Jouni



Jari Kuusisto



Perheen tytöt, Lumi ja Lilja, ovat myös löytäneet ystäviä seurakunnan piiristä.

Teksti: Eliisa Selkomaa // kuvat Riihimäkien kotialbumi

Seurakunta on kuin laajennettu perhe

Kolme vuotta Seinäjoella asustellut perhe Riihimäen arki on vilkasta. Perheeseen kuuluu Jonne-isä 35v, Minna - äiti 38v, liro 20v, Leogv, Lumi 7v ja Lija 4v.

He muuttivat Oulusta Seinäjoelle ja olivat siinä vaiheessa päättäneet etsiä itselleen kotiseurakunnan Oulun Vapaakirkossa vietetyn ihanan jakson jälkeen. Oulun seurakunta oli heille silloin kodin kaltainen yhteisö, jossa varsinkin Minna palveli ja jonka jäseniä hän muistelee lämmöllä. Jonne kertoo pastoripariskunnan ottaneen hänet erityisen lämpimästi huostaansa, kun hän sitä uskoon tullessaan kipeästi kaipasi.

"Tehkää tästä kotiseurakuntanne"

Seinäjoen Helluntaiseurakunta tuntui heistä oikein hyvältä vaihtoehdolta pysyväksi tukikohdaksi heidän muutettuaan paikkakunnalle. He rukoilivat varmuutta mitä asian suhteen tehdä. Eräänä keskiviikkoiltana

vuonna 2019 he olivat laulamassa kahdestaan Sateet lähetä -kokouksessa. Vieraileva puhuja oli kiitellyt heitä musiikista ja kysynyt yllätien, että olettekos te tämän seurakunnan jäseniä, onko tämä teidän kotiseurakuntanne, johon Jonne oli vähän naureskellen vastannut, että eipä ole. Pastori oli jatkanut, että no tehkää siitä sitten sellainen, liitytkää tähän seurakuntaan. Pariskunta tuumaili keskenään, että tämäpä jännä asia, mutta eivät antaneet pastorin tokaisulle sen suurempaa arvoa. Mutta mielessään he kuitenkin miettivät omia rukouksiaan johdatuksesta asian suhteen. Muutaman päivän kuluttua tilaisuudesta he ajoivat kotiin ystäväperheensä luota ja laittoivat radion päälle ja kun yllätyksekseen kuulivat tutun pastorin äänen toistavan heille että, no liitytkää sitten Seinäjoen Helluntaiseurakuntaan. Ja niin Minna ja Jonne tajusivat saaneensa vahvistuksen rukoukseensa löytää koti, jossa kohdata toisia uskovia, palvella lahjoillaan ja kasvaa uskossa.

Palveleminen tuo iloa ja yhteyttä

Minna laulaa seurakunnan musiikkiryhmässä ja johtaa myös isoa lasten Jippii-kuoroa. Jonne on vastuuryhmässä, joka suunnittelee yhteyttä luovaa kansainvälistä toimintaa. Ryhmän osallistujamäärä onkin kasvanut vuosien saatossa mukavasti. Minna ja Jonne kokevat palvelutehtäviensä tuovan iloa ja yhteyttä puolisoiden välille. Oli kausi Oulussa, jolloin Jonne ei niin mielellään seurakunnan toimintaan mennyt ja se iski kapulaa heidän välilleen. Nyt he iloitsevat, että voivat antaa yhdessä toisille mitä ovat itse saaneet; sen mitä on kokea Jumalan rakkautta, joka hoitaa ja parantaa.

Heille seurakunta on koti. He ovat saaneet paljon ystäviä, joiden kanssa jaetaan myös arkea. Yhteen ääneen he sanovat, että mikä ihana siunaus on uskovaiset ystävät. Heillä ei ole perhettä lähettyvillä ja siksi seurakunnan merkitys yhteyden takia korostuu heidän elämässään. Se on heille kuin laajennettu perhe. Heidän Lumi-tyttönsä lähti juuri lastenleirille toisen seurakunnan perheen kanssa ja Lilja puistoon ja jäätelölle toisen niin ikään seurakunnassa tutuksi tulleen perheen kanssa.

Minna ja Jonne ovat seuranneet streaming-lähetyksiä koronarajoitteiden takia,

mutta kaipaavat jo päästä kokoontumaan yhteen ihan fyysisesti kaikkien seurakuntalaisten kanssa kokemaan mitä on olla Jumalan lapsi, armosta. Se on jäänyt puuttumaan kokoontumiskiellon ollessa voimassa.

Luottaen kohti tulevaa

Iloa palvella mutta myös olla itsekin ottamassa vastaan vain istumalla ja kuuntelemassa Raamatun opetuksia ja kohtaamassa kaiken ikäisiä jäseniä toteutuu varmasti pian, he toivovat.

Minna kiteyttää hienosti kertoessaan, että hänelle toisten palveleminen tuo merkityksen ja ilon. Hänen suurin toiveensa onkin, että hän voisi aina elää Jumalan täydellisessä suunnitelmassa, johon hänen miehensä kommentoi, että kyllä, hänkin on luottavaisempi tulevaisuuden suhteen kuin ennen uskoon tuloaan, tyynempi ja taipuvaisempi kohtaamaan pettymykset ja haasteet, joita elämä voi tuoda.

Minna ajaa joka päivä Seinäjoen helluntaiseurakunnan ohi töihin mennessään ja tullessaan. Ja mitä hän tekee? Hän siunaa jokaista sen jäsentä nuorimmasta vanhimpaan, tummasta vaaleaan, jokaista työntekijää ja jokaista, joka tekee työtä yhteisön hyväksi, jota he kutsuvat kodiksi.



Koko perheen yhteinen piknik Suomenlinnassa.



Seinäjoen

HELLUNTAIKIRKKO

Vellamonrinne 1, 60220, Seinäjoki

info@shsrk.fi

Puhelin 010 2927 000

Tilinumero: POP FI05 4747 0010 1045 11

Markku Tuppurainen

Seurakunnan johtava pastori
markku.tuppurainen@shsrk.fi
p. 040 842 2270

Jacob Huttunen

Seurakuntapastori
jacob.huttunen@shsrk.fi
p. 045 273 3433

Vuokko Hautala

Seurakuntapastori, diakonia
vuokko.hautala@shsrk.fi

Sari Pitkämäki

Seurakuntapastori, lapsityö
shsrk.skidit@gmail.com
p. 044 0429 292

Anne Anttila

Pastori, pienryhmät,
Lähetystoimikunta Apostello
koinonia.shsrk@gmail.com
p. 050 550 7716

Päätoimittaja: Kai Loikkanen // **Toimittajat:** Markku Tuppurainen, Sami Pakkala, Petri Mäkilä,
Anne Anttila, Sari Pitkämäki, Eliisa Selkomaa, sekä useita muita kirjoittajia
Kansikuva: Teemu Rimpeläinen // **Painopaikka:** Waasa Graphics // **Taitto:** Mirja T.

Summerfest 21



SEBASTIAN STAKSET | MIKA HALKOLA | SAMUEL TEDDER |
SARA SAARELA | MARKKU TUPPURAINEN
| ILTA MUSIC | SOUND OF GRACE | ROSITA MÄNTYNIEMI

SEINÄJOEN HELLUNTAIKIRKOLLA / PE-SU 6.-8.8.2021

